

Kerääks sun napas nöftää?

Etsiskelin kuivamustekynää ja mieleen tuli aivan etsimättä tämä ensitreffien verraton avausrepliikki. Nyt se tuli vain muodossa: syökö sun kotis kuivamustekyniä?

Mikä siinä onkin, aina kun juuri tarvitsisi kynää, sitä ei löydy. Kyllä niitä pitäisi olla, jos ei muualla niin työpöydällä. Mutta kun kynäpurkissa ei ole kuin pari terätöntä puuväriä ja kuivahtanut tussi.

Eihän se voi olla niin! Kai-kista tuote-esittelyistä ja joka messuilta kannan jatkuvana virtana mainoskyniä kotiin. Ja mitään ei heitetä pois. Kerran

tai kaksi vuodessa ostan vielä kourallisen kuivamustekyniä ja vahtaan niitä tarkkaan.

Mutta parin, kolmen viikon päästä alkaa taas etsiminen. Liikuttelevatko hiiret niitä yöaikaan? Olen kuullut, että entisaikaan kodinkoneissa oli sisällä pieniä takuumiehiä, jotka pitivät kellot ja muut vimpstaakit toiminnassa. Onko näillä haalarimiehillä sormensa pelissä?

Samalla tavalla katoilee toinen sukka. Samoin avaimet, puhelin, saksen, kumikäärme ja villapaita. Mikä niitä vaivaa! Minulla on sellainen tuntuma,

että kuivamustekyniä pitää olla sellaiset 40-50 kappaletta, mieluiten rumia, että edes pari niistä säilyy näkyvillä.

Kaikenlaiset nipsuttimet ja muu tarpeellinen on aina ka-teissa silloin, kun on kiire tai lähdössä. Mutta kaksi varmaa totuutta säilyy vuodesta toiseen kuin kiveen hakattuna:

1. Kun tavaraa ei enää tarvitse, se löytyy.

2. Se löytyy 30 cm säteellä siitä, missä sen paikka on.